

[Култура отпора](#)

ЦЕН-ТАР ЗА ИЗ-У-ЧА-ВА-ЊЕ ТРА-ДИ-ЦИ-ЈЕ „УКРО-НИ-ЈА”

Поглед ка врховима

Да је жив, сматрају у овој необичној издавачкој кући, Езра Па-унд не би са-ве-то-вао: „Бо ј се Бо-га и иди-о-ти-зма плеб-са!

” Говорио би:

*”
Бој се Бо-га и иди-о-ти-зма псеудоелите
!”*

НАЦИЈА ПРЕС

Нај-пре се у из-ло-зи-ма на-ших књи-жа-ра, не-ка-ко ти-хо и с кра-ја, по-чео по-ја-вљи-ва-ти низ књи-га на-лик на ка-кав посвећенички тај-но-пис. *Раз-ми-шљања о вр-хо-ви-ма*

Ју-ли-јуса Ево-ле, знаменита Дантеова

Мо-нар-хи-ја

, међу зналцима чувени роман

Зве-ри, љу-ди и бо-го-ви

Фер-ди-нанда Осен-дов-ског. И Вергилијеве
Еклоге

,
Елизатбета и Есекс

Литона Стрејчија,

Билитисине песме

Пјера Луиса, ново издање Радичине

Агоније Европе

...

Књиге је као издавач потписивао Центар за изучавање Традиције „Укронија”, две године стара независна издавачка кућа из Земуна, а уреднички Светислав Бајић и Срђан Р. Фуртула. Бајић је класични филолог, Фуртула студирао антропологију и етнологију. Млади, образовани и самосвесни, остављају утисак људи који тачно знају шта хоће, која се цена за то мора плаћати и не плаше се да пливају „против струје”. Да буду *насупротив*.

„Срп-ском чи-та-о-цу, сви-ма они-ма ко-ји се осе-ћа-ју стран-ци-ма у овом све-ту без хо-ри-зо-на-та, на-сто-ји-мо да при-бли-жи-мо елит-не за-бо-ра-вље-не ду-хо-ве и умо-ве европ-ске и ин-доевроп-ске Тра-ди-ци-је – оне учи-те-ље жи-во-та ко-ји на-ма да-нас мо-гу би-ти осло-н-ци у на-шој соп-стве-ној ,по-бу-ни про-тив мо-дер-ног све-та”, веле за „НАЦИЈУ” Бајић и Фуртула.

ИЗНАД ВРЕМЕНА И УСУДА

„Тра-ди-ци-ју при-хва-та-мо као над-вре-ме-ну и ван-вре-ме-ну вред-ност, везу са божанским, као скуп вред-но-сти ко-је по-ве-зу-ју и на-дах-њу-ју љу-де раз-дво-је-не ве-ко-ви-ма и про-сто-ром.”

У то-ме по-чи-ва и тај-на ода-бра-ног име-на *Укро-ни-ја*.

Укро-ни-ја је ста-ро-грч-ка ко-ва-ни-ца ко-ја се са-сто-ји од две ре-чи: **ου** (не) и **χρόνος** (вре-ме). Као што реч

уто-пи-ја

озна-ча-ва ме-сто (

τόπος)

”

ко-јег ниг-де не-ма”, та-ко и

укро-ни-ја

озна-ча-ва вре-ме ко-јег за-пра-во не-ма. Иде-ја та-ко схва-ће-ног

не-вре-ме-на

, оно-га што по-сто-ји из-ван пра-во-ли-ниј-ског про-то-ка исто-ри-је, нај-бо-ље пре-до-ча-ва вре-мен-ску ди-мен-зи-ју јед-не веч-не Тра-ди-ци-је ко-ја из-би-ја и по-ка-зу-је се у свим ци-клу-си-ма чо-ве-чан-ства.

„До- са-да смо по-кре-ну-ли две би-бли-о-те-ке, *Вр-хо-ви* и *Де-ца Но-ћи*, кроз ко-је по-ку-ша-ва-мо да срп-ској чи-та-лач-кој пу-бли-ци олак-ша-мо упо-зна-ва-ње са љу-ди-ма-стран-ци-ма у мо-дер-ном до-бу, јер упра-во пре-ко књи-га мо-гу-ће је да се на-ђе-те у дру-штву нај-ве-ћих љу-ди свих епо-ха и ци-клу-са исто-ри-је и, што је још ва-жни-је, има-те мо-гућ-ност да са-ми иза-бе-ре-те дру-штво, сло-бод-но и без ика-квог усло-вља-ва-ња.”

Својим издањима, кажу, по-ку-ша-вају да се су-про-тста-ве „на-ди-ру-ћем при-ми-ти-ви-зму и иди-о-ти-зму оли-че-ним у да-на-шњој псе-у-доели-ти ко-ју чи-не по-ли-ти-ча-ри, полусвет естраде и *фен-се-ри*”. Да је жив, сматрају, Езра Па-унд не би са-ве-то-вао:

плеб-са!

Бо-га и иди-о-ти-зма псе-у-до-ели-те

”.

Бој се Бо-га и иди-о-ти-зма

Говорио би: *Бој се*

„С дру-ге стра-не, оне на којој би требало да се налазе решења за овакав културни и друштвени суноврат каквим смо окружени, сус-ре-ће-мо се и са вул-гар-ном де-сни-цом ко-ја сво-јим при-ми-ти-ви-змом и ксе-но-фо-би-јом са-мо на-но-си ште-ту и срп-ству и Евро-пи. Го-ми-ла ‚на-ви-ја-ча‘ и ла-жна по-ли-ти-чка де-сни-ца, ипак, не мо-гу би-ти но-си-о-ци оне мисли која припада евроаријској сакралној традицији, нити покретачи ду-хов-ног пре-по-ро-да у Ср-би-ји.”

СТВАРНИ СМИСАО ДЕНДИЗМА

У би-бли-о-те-ци *Вр-хо-ви* „Укронија” објављује писце из наслеђа веродостојне европске традицијске мисли, ствараоце који „на жи-вот гле-да-ју, услов-но ре-че-но, с де-сна, или, бо-ље ре-че-но, са ви-си-не”. Ту су се досад срели Радица, Евола, Данте, Осендовски, барон фон Унгернштернберг...

„Би-бли-о-те-ка *Де-ца Но-ћи* на-зва-на је по исто-и-ме-ној пе-сми Ди-ми-три-ја Сер-ге-је-ви-ча Ме-ре-шков-ског, осни-ва-ча ру-ског сим-бо-ли-зма. Пе-сма је у вре-ме ка-да је на-пи-са-на сма-тра-на ма-ни-фе-стом де-ка-ден-ци-је”, објашњавају Бајић и Фуртула. „Еди-ци-ја је за-ми-шље-на та-ко да је чи-не књи-ге чи-ји са-др-жај или жи-вот ауто-ра про-во-ци-ра мо-рал ма-ло-гра-ђа-на, бур-жу-ја, псеудоинтелектуалаца и без-ум-ни-ка свих бо-ја. Ова би-бли-о-те-ка има за циљ да вас-по-ста-ви јед-ну но-ву есте-ти-ку и да Ср-би-ма осветли суштински смисао декаденције и дендизма. Де-ка-ден-ци-ја ни-је би-ти нар-ко-ман или ићи на БИ-ТЕФ, већ је то ду-хов-ни умор и зга-ђе-ност над зва-нич-ном но-мен-кла-ту-ром, кул-ту-ром, по-ли-ти-ком... „Де-ка-дент је уса-мљен чо-век зга-ђен над са-да-шњи-цом’ (Д. С. Ме-ре-шков-ски).”

Стрејчи и Луис, Уисманс и друга „деца ноћи” која израњају са путева европских сећања, чине ову библиотеку једном од најзанимљивијих у савременом српском издаваштву.

У пла-ну је по-кре-та-ње и тре-ће би-бли-о-те-ке, под именом *Крш*. Ми-сли се на крш српских пла-ни-на, на ка-ме-ње у ко-ме је ни-кла „ди-нар-ска ра-са над-љу-ди” (Цви-јић). У тој библиотеци биле би објављиване са-мо ан-тр-о-поге-о-граф-ске сту-ди-је.

<

(Јун 2005)

***

„Иде-ја, је-ди-но иде-ја мо-ра би-ти на-ша ствар-на отац-би-на. Ни-је ва-жно да ли смо ро-ђе-ни у ис-тој зе-мљи, да ли го-во-ри-мо исти је-зик, већ то што де-ли-мо исту Иде-ју мо-ра би-ти чи-ни-лац ко-ји нас ује-ди-њу-је и по ко-ме се раз-ли-ку-је-мо од свих оста-лих.” (Ју-ли-јус Ево-ла)